

Lovforslag nr. L 24. Fremsat den 8. oktober 1986 af miljøministeren (Chr. Christensen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove

(Region- og sektorplanlægning)

§ 1

7. Kap. 9 affattes således:

I miljøbeskyttelsesloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 85 af 8. marts 1985 som ændret ved lov nr. 329 af 4. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. I §§ 11, stk. 3 og 4, 23 og 24 ændres »§ 21« til: »§ 61 f«.

2. § 11, stk. 5, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 4, 1. pkt., kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

3. I § 20 ændres »§§ 21–33« til: »§§ 23–33«.

4. § 21 ophæves.

5. I § 25, stk. 1, indsættes efter »61 e«: »samt forudsætninger fastsat efter § 64, stk. 2«.

6. § 27, stk. 5, affattes således:

»Grundejerens anlægsbidrag kan efter nærmere af miljøministeren fastsatte regler tidligst opkræves fra det tidspunkt, hvor en plan eller delplan er vedtaget af kommunalbestyrelsen i medfør af § 61 f. Indtil en plan vedtaget efter § 61 f foreligger, kan anlægsbidrag opkræves, når der efter de tidligere gældende bestemmelser foreligger en godkendt plan, delplan eller projekt efter § 27, stk. 5, i lov om miljøbeskyttelse, jfr. bekendtgørelse nr. 85 af 8. marts 1985.«

»Kapitel 9

Kortlægning og planlægning

§ 61. Kommunalbestyrelsen foretager en kortlægning af støjforureningen i byzoneområderne inden for kommunen. Amtsrådet foretager en tilsvarende kortlægning af støjforureningen i de områder, som ikke er beliggende i byzone. Kommunalbestyrelsernes og amtsrådets kortlægning samordnes og sammenfattes af amtsrådet til en samlet kortlægning af støjforureningen inden for amtskommunen.

Stk. 2. Kortlægningen efter stk. 1 skal omfatte en registrering af de enkelte støjkilder inden for kommunens eller amtskommunens område og en beregning af den støjforurening, kilderne udsætter omgivelserne for.

§ 61 a. Amtsrådet foretager med bistand fra kommunalbestyrelserne en kortlægning af forureningstilstanden og belastningen fra de enkelte forureningskilder af vandløb, søer og kystvande.

§ 61 b. Amtsrådet foretager i samarbejde med kommunalbestyrelserne en kortlægning af bortskaffelsen af affaldet inden for amtskommunens område. Kortlægningen skal omfatte en registrering af indsamlingen, transporten, behandlingen og slutdisponering, herunder genanvendelse af affaldet.

§ 61 c. Miljøministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne foretager en kortlægning af luftforureningen, herunder en kortlægning af forureningskilderne og en beregning af luftkvaliteten.

§ 61 d. Kortlægningen efter §§ 61, 61 a, 61 b og 61 c skal tjene til støtte for planlægningen efter dette kapitel samt for region- og kommuneplanlægningen.

Kvaliteten af vandområder og spildevand

§ 61 e. På grundlag af kortlægningen efter § 61 a gennemfører amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne en planlægning for kvaliteten af vandområderne inden for amtskommunen. Denne planlægning skal indeholde:

- 1) målsætninger for kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande samt angivelse af, hvornår målsætningerne og de dertil hørende kvalitetskrav forudsættes opfyldt.
- 2) en redegørelse for de forudsætninger om eksisterende og planlagte spildevandsudledninger m.v., som er lagt til grund for opfyldelsen af målsætningerne, og en vurdering af de økonomiske konsekvenser af målsætningerne.

§ 61 f. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelsen af spildevand i kommunen. Planen skal indeholde oplysninger om:

- 1) eksisterende og planlagte kloakeringsområder og rensningsforanstaltninger,
- 2) områder, hvor afledning skal ske til sådanne anlæg, som etableres med tilladelse i henhold til lovens § 11,
- 3) hvilke anlæg, der tænkes tilvejebragt ved kommunal foranstaltning, og hvilke der i øvrigt tænkes tilvejebragt, og
- 4) på hvilke tidspunkter projekterne til de forskellige anlæg forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført.

Stk. 2. En plan efter stk. 1 må ikke stride imod regionplanlægningen og forudsætninger fastsat efter § 64, stk. 2.

Stk. 3. Amtsrådet påser, at den kommunale spildevandsplan er i overensstemmelse med regionplanlægningen og forudsætninger

nævnt i stk. 2, sammenholder planens indhold med planlægningen nævnt i § 61 e og planlægningen efter lov om vandforsyning, samt vurderer, om planen i øvrigt tilgodeser hensynet til beskyttelsen af vandområder og grundvandet.

Stk. 4. Fremsætter amtsrådet indsigelse efter stk. 3 inden for en frist, der fastsættes af miljøministeren, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet om de nødvendige ændringer af planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

Stk. 5. Såfremt ejere af mindst halvdelen af de bebyggede ejendomme i et område, der ifølge kommunalbestyrelsens forslag til en plan efter stk. 1 forudsættes kloakeret, fremsætter indsigelse herimod inden for en frist fra planforslagets offentliggørelse, der fastsættes af miljøministeren, optager amtsrådet forhandling med kommunalbestyrelsen om spørgsmålet. Planen kan herefter ikke vedtages endeligt, førend der er opnået enighed mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen om kloakeringens hensigtsmæssighed. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kloakering af en ejendom i særlige tilfælde kan påklages af grundejeren. Ministeren kan i disse tilfælde bestemme, at kommunalbestyrelsens vedtagelse af spildevandsplanen kan påklages efter § 70, og at reglerne i stk. 5 ikke finder anvendelse.

Affald

§ 62. På grundlag af kortlægningen efter § 61 b udarbejder amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne en redegørelse for bortskaffelsen af affaldet inden for amtskommunens område.

§ 62 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelsen af affaldet i kommunen. Planen skal indeholde oplysninger om:

- 1) eksisterende og planlagte ordninger for indsamling, transport, behandling og slutdisponering, herunder genanvendelse, af affaldet,

- 2) afgrænsning af de områder, hvorfra affaldet føres til de enkelte behandlings- og deponeringsanlæg,
- 3) målsætninger for affaldets fordeling på forskellige behandlings- og bortskaffelsesmetoder,
- 4) på hvilke tidspunkter de planlagte ordninger forudsættes iværksat, samt
- 5) omkostninger og finansiering i forbindelse med planens gennemførelse.

Stk. 2. En plan efter stk. 1 må ikke stride imod regionplanlægningen, forudsætninger fastsat efter § 64, stk. 2, eller imod miljøministerens regler om indsamling af genanvendelige materialer og produkter efter lov om genanvendelse og begrænsning af affald.

Stk. 3. Amdtsrådet påser, at den kommunale affaldsplan er i overensstemmelse med regionplanlægningen, forudsætninger og regler nævnt i stk. 2 og sammenholder planens indhold med redegørelsen nævnt i § 62.

Stk. 4. Frem sætter amtsrådet indsigelse efter stk. 3 inden for en nærmere af miljøministeren fastsat frist, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet om de nødvendige ændringer af planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om ordninger for erhvervsaffald, haveaffald og bygningsaffald m.v., samt

- 1) regler om kommunernes pligt til at anvise bortskaffelsesmuligheder for affald fra virksomheder, som ikke omfattes af sådanne ordninger,
- 2) regler om pligt for virksomhederne til at benytte etablerede ordninger eller anviste bortskaffelsesmuligheder og
- 3) regler om pligt til at etablere forsøringsanlæg på lossepladser og forbrændingsanlæg.

Stk. 6. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om kommuners pligt til at oprette eller tilslutte sig fælleskommunale virksomheder på affaldsbortskaffelsesområdet samt om sådanne fælleskommunale virksomheders placering.

Stk. 7. Gebyrer kan fastsættes til dækning af kommunernes udgifter til affaldskortlægning og -planlægning, til affaldsordningerne

samt i forbindelse med de i øvrigt i stk. 5 og 6 omtalte foranstaltninger og anlæg.

Virksomheder og større enkeltanlæg

§ 63. På grundlag af kortlægningen efter §§ 61, 61 a, og 61 c samt kortlægningen efter lov om vandforsyning, gennemfører amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne en planlægning for beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav. Planlægningen skal omfatte arealer til industri- og forsyningsvirksomheder samt til spildevands- og affaldsanlæg.

Stk. 2. Planlægningen efter stk. 1 skal baseres på hensynet til omgivelsernes sårbarhed over for forurening, hensynet til de enkelte områders fremtidige anvendelsesmuligheder og det samfundsmæssige behov for virksomhedernes placering inden for området.

§ 63 a. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler, hvorefter amtsrådene som led i regionplanlægningen skal tilvejebringe foreløbige undersøgelser og vurderinger af de miljømæssige konsekvenser i forbindelse med etablering af større enkeltanlæg. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der skal foretages en vurdering af forskellige placeringmuligheder for sådanne anlæg.

Stk. 2. I regler, der er fastsat af miljøministeren efter stk. 1, kan det bestemmes, at den, der søger et anlæg som nævnt i stk. 1 etableret, efter anmodning fra amtsrådet, skal yde dette bistand ved gennemførelsen af undersøgelserne og vurderingerne.

Fælles bestemmelser

§ 64. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kortlægningen efter §§ 61, 61 a, 61 b og 61 c, om dennes gennemførelse samt om indholdet af planlægningen efter §§ 61 e, 61 f, 62, 62 a og 63.

Stk. 2. Miljøministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i stk. 1 nævnte planlægning. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planer efter

§§ 61 f og 62 a samt om revision af planerne. Endvidere kan miljøministeren fastsætte regler om fælles kommunale planer.

Stk. 4. Miljøministeren kan bestemme, at flere amtsråd i fællesskab, eller et eller flere amtsråd i fællesskab med hovedstadsrådet, skal iværksætte undersøgelser, samt hvorledes udgifterne herved skal fordeles.

§ 64 a. Amtsrådet skal mindst en gang i hver valgperiode offentliggøre en redegørelse for planlægningen efter §§ 61 e, 62 og 63. Amtsrådet skal i denne forbindelse tilkendegive, hvilke mål amtsrådet vil søge at opnå gennem planlægningen, samt hvorledes målene agtes opfyldt.

Stk. 2. Efter udløbet af en frist for indsigelser på 8 uger fra offentliggørelsen kan amtsrådet vedtage de målsætninger m.v., der er tilkendegivet efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Ændringer i de vedtagne målsætninger m.v., efter stk. 1, 2. pkt., skal offentliggøres og vedtages efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for offentliggørelsen.

§ 64 b. De opgaver, som efter bestemmelsen i dette kapitel er henlagt til amtsrådet, udføres i hovedstadsområdet af hovedstadsrådet.«

8. I § 65 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 74, stk. 2-6, have skriftlig underretning om amtsrådets afgørelser.

Stk. 4. Såfremt afgørelsen strider mod de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v., jfr. § 64 a, stk. 1, 2. pkt., skal afgørelsen indeholde oplysninger om dette.«

9. I § 70 udgår: »21, stk. 7,«.

10. § 72, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bygge- og anlægsarbejder, der er nødvendige for at udnytte en godkendelse eller tilladelse, må ikke påbegyndes inden for klagefristen efter § 71. Den myndighed, der træffer afgørelse om godkendelse eller tilladelse, kan dog samtidig bestemme, at bygge- og anlægsarbejder må påbegyndes. Hvis en

godkendelse eller tilladelse er påklaget inden for klagefristen, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger, jfr. dog 2. pkt. og stk. 4 og 5. Den myndighed, der har truffet afgørelsen, skal straks give den, som godkendelsen eller tilladelsen er meddelt til, underretning om, at afgørelsen er påklaget.«

11. I § 76, stk. 1, ændres »§ 21, stk. 9« til: »§ 61 f, stk. 6«.

12. I § 83, stk. 3, ændres »§ 62 a, stk. 3« til: »§ 62 a, stk. 5«.

§ 2

I vandforsyningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 337 af 4. juli 1985, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 ændres »godkendte planer« til: »vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a«.

2. § 10 affattes således:

»§ 10. Amtsrådet foretager med bistand fra kommunalbestyrelserne en kortlægning af vandressourcernes beliggenhed, størrelse, kvalitet og naturlige beskyttelse mod forurening og gennemfører på grundlag heraf undersøgelser og beregninger af de vandmængder, der vil være til rådighed for vandindvinding.«

3. § 11, stk. 1, affattes således:

»På grundlag af kortlægningen og under hensyn til den igangværende og forventede erhvervs- og befolkningsudvikling gennemfører amtsrådet en planlægning for den fremtidige anvendelse af regionens vandressourcer.«

4. § 11, stk. 2 og 3, ophæves.

5. § 13 ophæves.

6. § 14, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

7. I § 14, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

8. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. En vandforsyningsplan efter § 14 må ikke stride imod regionplanlægningen og forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Amtsrådet påser, at den kommunale vandforsyningsplan efter § 14 er i overensstemmelse med regionplanlægningen og forudsætninger nævnt i stk. 1, sammenholder planens indhold med vandressourceplanlægningen efter § 11 og vurderer, om planen i øvrigt tilgodeser hensynet til beskyttelsen af vandområder og grundvandet.

Stk. 3. Fremsætter amtsrådet indsigelse efter stk. 2 inden for en nærmere af miljøministeren fastsat frist, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet om de nødvendige ændringer af planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

Stk. 4. Almene vandforsyningsanlæg må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner vedtaget efter stk. 2 og 3.«

9. § 16 affattes således:

»§ 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kortlægningen efter § 10 og dennes gennemførelse samt om indholdet af planlægningen efter §§ 11 og 14.

Stk. 2. Miljøministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen efter §§ 11 og 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planer efter § 14 samt om revision af planerne.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.«

10. § 17 affattes således:

»§ 17. Amtsrådet skal mindst en gang i hver valgperiode offentliggøre en redegørelse for vandressourceplanlægningen efter § 11. Amtsrådet skal i denne forbindelse tilkende-give, hvilke mål amtsrådet vil søge at opnå gennem planlægningen, samt hvorledes målene agtes opfyldt.

Stk. 2. Efter udløbet af en frist for indsigelser på 8 uger fra offentliggørelsen kan amtsrådet vedtage de målsætninger m.v., der er tilkendegivet efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Ændringer i de vedtagne målsætninger m.v. efter stk. 1, 2. pkt., skal offentliggøres og vedtages efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for offentliggørelsen.«

11. I § 72 indsættes efter *stk. 2*:

»*Stk. 3.* Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 80, stk. 2, have skriftlig underretning om amtsrådets afgørelser.

Stk. 4. Såfremt afgørelsen strider mod de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v., jfr. § 17, stk. 1, 2. pkt., skal afgørelsen indeholde oplysninger om dette.«

12. I § 80, *stk. 2*, udgår: »afgørelser efter § 14 om godkendelse af vandforsyningsplaner«.

13. I § 84, *stk. 1, nr. 1*, ændres: »§ 17, 2. pkt.« til: »§ 14 a, stk. 4«.

§ 3

I lov om naturfredning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 530 af 10. oktober 1984, foretages følgende ændringer:

1. I *kapitel IV* udgår underoverskrifterne »Planlægningsgrundlaget« og »Fredningsplanlægning«.

2. §§ 36 og 37 affattes således:

»§ 36. Amtsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, forestår på grundlag af det efter § 35 tilvejebragte materiale en planlægning til varetagelse af de i § 1 nævnte interesser.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler for planlægningens indhold. Miljøministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i stk. 1 nævnte planlægning. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

§ 37. Amtsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, skal mindst en gang i hver

F.t.l. vedr. miljø- og planlægningslove

valgperiode offentliggøre en redegørelse for planlægningen efter § 36. Amtsrådet skal i denne forbindelse tilkendegive, hvilke mål amtsrådet vil søge at opnå gennem planlægningen, samt hvorledes målene agtes opfyldt.

Stk. 2. Efter udløbet af en frist for indsigelser på 8 uger fra offentliggørelsen kan amtsrådet vedtage de målsætninger m.v., der er tilkendegivet efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Ændringer i de vedtagne målsætninger m.v. efter stk. 1, 2. pkt., skal offentliggøres og vedtages efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for offentliggørelsen.«

3. I § 38 ændres »planens gennemførelse« til: »realisering af planlægningen« og »Planen« til: »Planlægningen«.

4. § 39 ophæves.

5. I § 45, *stk. 2*, indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Såfremt afgørelsen strider mod de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v., jfr. § 37, *stk. 1, 2. pkt.*, skal afgørelsen indeholde oplysning om dette.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

6. § 58, *stk. 1-2*, affattes således:

»Fredningsnævnets afgørelse efter kapitel VI, VII eller IX kan påklages til overfredningsnævnet af ansøgeren, vedkommende amtsråd, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, kommunalbestyrelsen samt anerkendte foreninger og institutioner, jfr. § 8. Afgørelsen kan tillige påklages af miljøministeren.

Stk. 2. Fredningsnævnets afgørelse efter kapitel VIII kan påklages til overfredningsnævnet af ansøgeren samt af enhver, der under sagens behandling for fredningsnævnet har givet møde for eller rettet henvendelse til fredningsnævnet, vedkommende amtsråd, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, kommunalbestyrelsen samt anerkendte foreninger og institutioner, jfr. § 8. Afgørelsen kan tillige påklages af miljøministeren.«

Stk. 2-7 bliver herefter *stk. 3-8*.

7. I § 58, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »reglen i *stk. 5*« til: »reglen i *stk. 6*«.

8. I § 58, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres »efter *stk. 1* og *2*« til: »efter *stk. 1-3*«.

§ 4

I lov om råstoffer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 531 af 10. oktober 1984, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 2*, ændres »planer« til: »planlægning«.

2. § 5, *stk. 3 og 4*, affattes således:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan for at sikre landets forsyning med råstoffer fastsætte regler for indholdet af den i *stk. 2* nævnte planlægning. Miljøministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i *stk. 2* nævnte planlægning. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 4. Miljøministeren kan på grundlag af den i *stk. 1* og *2* nævnte indvindingsplanlægning udarbejde en plan for landets råstofforsyning.«

3. § 5, *stk. 5*, affattes således:

»Miljøministeren kan bestemme, at de i *stk. 4* nævnte planer skal lægges til grund ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

4. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Amtsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, skal mindst en gang i hver valgperiode offentliggøre en redegørelse for planlægningen efter § 5, *stk. 2*. Amtsrådet skal i denne forbindelse tilkendegive, hvilke mål amtsrådet vil søge at opnå gennem planlægningen, samt hvorledes målene agtes opfyldt.

Stk. 2. Efter udløbet af en frist for indsigelser på 8 uger fra offentliggørelsen kan amtsrådet vedtage de målsætninger m.v., der er tilkendegivet i *stk. 1, 2. pkt.*

Stk. 3. Ændringer i de vedtagne målsætninger m.v. efter *stk. 1, 2. pkt.*, skal offentliggøres og vedtages efter reglerne i *stk. 1* og *2*.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler for offentliggørelsen.«

5. I § 11, *stk. 1*, indsættes efter *1. pkt.*:

»Amtsrådet underretter desuden organisationer, der må antages at have en væsentlig interesse i sagens udfald.«

6. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Såfremt afgørelsen strider mod de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v., jfr. § 5 a, stk. 1, 2. pkt., skal afgørelsen indeholde oplysning om dette.«

7. I § 12, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) organisationer, der må antages at have en væsentlig interesse i sagens udfald.«

8. I § 30, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) organisationer, der må antages at have en væsentlig interesse i sagens udfald.«

9. § 28, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Miljøankenævnet kan ved sin behandling af afgørelser i henhold til denne lov ikke træffe afgørelser, der strider mod en godkendt regionplan eller en kommuneplan. Hvis den påklagede afgørelse er i overensstemmelse med planlægningen efter § 5, stk. 2, kan miljøankenævnet ikke træffe en afgørelse i strid hermed, medmindre miljøministeren bestemmer andet.«

§ 5

I lov om lands- og regionplanlægning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 735 af 21. december 1982, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Miljøministeren kan bestemme, at forudsætninger efter stk. 1 tillægges retsvirkninger som regionplaner.

Stk. 3. Miljøministeren kan endvidere i særlige tilfælde bestemme, at bygge- og anlægsarbejder, der er et led i en beslutning efter stk. 1, skal kunne iværksættes uden forudgående tilvejebringelse af kommune- og lokalplan, og at reglerne om højdebegrænsninger i lov om kommuneplanlægning samt reglerne om udstykning, bebyggelse og anvendelse af arealer i landzone i lov om by- og landzoner ikke finder anvendelse på sådanne bygge- og anlægsarbejder.«

2. § 6 affattes således:

»§ 6. For hver amtskommune skal der foreligge en regionplan, der opfylder reglerne i denne lov. Regionplanen skal omhandle en periode på 12 år.«

3. § 7, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande,«

4. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 9 som nyt nr.:

»10) anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne,«

Nr. 10 bliver herefter nr. 11.

5. I § 7, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 11, udgår: »herunder en rækkefølge for byfornyelsen.«

6. § 8 affattes således:

»§ 8. En regionplan skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse. Redegørelsen skal indeholde amtsrådets vurdering af udviklingen, og den skal tillige belyse, hvorledes regionplanen forholder sig til den hidtil udførte planlægning for amtskommunens område og tilgrænsende områder. Forslag til regionplantillæg, der gennemføres i perioden mellem regionplanrevisioner, skal ledsages af en redegørelse for tillæggets forudsætninger og for de regionplanemner, der berøres af de forhold, der ligger til grund for tillægget.«

7. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Regionplanmyndighedens udarbejdelse af forslag til regionplan og regionplantillæg skal ske efter forhandling med kommunerne, berørte statslige myndigheder og koncessionerede og tilsvarende virksomheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

8. § 10 ophæves.

9. § 11, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

10. § 11, stk. 3, ophæves.

11. § 12 ophæves.

12. § 13 affattes således:

»§ 13. Når amtsrådet har vedtaget et forslag til regionplan, offentliggør amtsrådet dette med ledsagende redegørelse og tager initiativ til en offentlig debat herom.

Stk. 2. Materialet sendes til kommunalbestyrelserne og de myndigheder og virksomheder, fra hvem amtsrådet har modtaget oplysninger efter § 11, med oplysning om, at eventuelle indsigelser eller bemærkninger skal sendes til amtsrådet inden 16 uger. Materialet sendes samtidig til miljøministeren, der vurderer, om miljøministeren skal afgive en udtalelse fra de statslige myndigheder. Afgives en sådan udtalelse ikke, underrettes amtsrådet senest ved offentlighedsperiodens udløb om grunden hertil.

Stk. 3. Når offentlighedsperioden er afsluttet, vedtager amtsrådet ved en fornyet behandling forslaget til regionplan endeligt.

Stk. 4. Forslaget indsendes til miljøministeren ledsaget af de modtagne indsigelser og bemærkninger og amtsrådets vurdering heraf.«

13. § 14, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

14. I § 14 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Har miljøministeren ikke godkendt regionplanforslaget inden 8 uger efter forslagets indsendelse efter § 13, stk. 4, underretter ministeren amtsrådet om grunden hertil.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

15. § 16 ophæves.

16. § 17 affattes således:

»§ 17. Amtsrådet skal hvert 4. år revidere regionplanen. Amtsrådet kan endvidere udarbejde tillæg til en godkendt regionplan. Miljøministeren kan pålægge amtsrådet at udarbejde sådanne tillæg.

Stk. 2. §§ 7–9, 11 og 13–15 finder tilsvarende anvendelse på tillæg til en regionplan, idet miljøministeren dog kan fritage helt eller delvis for overholdelse af bestemmelserne i § 13.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at regionplantillæg helt eller delvis fritages for overholdelse af bestemmelserne i § 13.«

17. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Overlader miljøministeren sine beføjelser til at træffe afgørelser efter loven eller efter bestemmelser fastsat efter loven til en institution under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for ministeren.«

§ 6

I lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 736 af 21. december 1982, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Regionplanen skal omhandle en periode på 12 år.«

2. § 2, *stk. 1, nr. 10*, affattes således:

»10) kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande,«

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter *nr. 10*:

»11) anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne,«

4. § 2, *stk. 3, nr. 2*, ophæves, og *nr. 1* affattes således:

»1) byggeaktiviteten inden for byzonerne.«
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

5. § 2, *stk. 5*, affattes således:

»Regionplanen skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger. Redegørelsen skal indeholde hovedstadsrådets vurdering af udviklingen, og den skal tillige belyse, hvorledes regionplanen forholder sig til den hidtil udførte planlægning for hovedstadsområdet og tilgrænsende områder. Forslag til regionplantillæg, der gennemføres i perioden mellem regionplanrevisioner, skal ledsages af en redegørelse for tillæggets forudsætninger og for de regionplanemner, der berøres af de forhold, der ligger til grund for tillægget.«

6. I § 3 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Hovedstadsrådets udarbejdelse af forslag til regionplan og regionplantillæg skal ske efter forhandling med amtsko111mu-

nerne, kommunerne, berørte statslige myndigheder og koncessionerede og tilsvarende virksomheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

7. § 4, stk. 1, affattes således:

»§ 4. Hovedstadsrådet indhenter oplysninger om foreliggende planer og igangværende planlægning for hovedstadsområdet eller dele deraf.«

8. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

9. § 5 ophæves.

10. § 6 affattes således:

»§ 6. Når hovedstadsrådet har vedtaget et forslag til regionplan, offentliggør hovedstadsrådet dette med ledsagende redegørelse og tager initiativ til en offentlig debat herom.

Stk. 2. Materialet sendes til amtsrådene, kommunalbestyrelserne og de myndigheder og virksomheder, fra hvem hovedstadsrådet har modtaget oplysninger efter § 4, med oplysning om, at eventuelle indsigelser eller bemærkninger skal sendes til hovedstadsrådet inden 16 uger. Materialet sendes samtidig til miljøministeren, der vurderer, om miljøministeren skal afgive en udtalelse fra de statslige myndigheder. Afgives en sådan udtalelse ikke, underrettes hovedstadsrådet senest ved offentlighedsperiodens udløb om grunden hertil.

Stk. 3. Når offentlighedsperioden er afsluttet, vedtager hovedstadsrådet ved en fornyet behandling forslaget til regionplan endeligt.

Stk. 4. Forslaget indsendes til miljøministeren ledsaget af de modtagne indsigelser og bemærkninger og hovedstadsrådets vurdering heraf.«

11. § 7, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

12. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Har miljøministeren ikke godkendt regionplanforslaget inden 8 uger efter forslagens indsendelse efter § 6, stk. 4, underretter ministeren hovedstadsrådet om grunden hertil.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

13. § 8 ophæves.

14. § 9 affattes således:

»§ 9. Hovedstadsrådet skal hvert 4. år revidere regionplanen. Hovedstadsrådet kan endvidere udarbejde tillæg til en godkendt regionplan. Miljøministeren kan pålægge hovedstadsrådet at udarbejde sådanne tillæg.

Stk. 2. §§ 2-4, 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse på tillæg til en regionplan, idet miljøministeren dog kan fritage helt eller delvis for overholdelse af bestemmelserne i § 6.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at regionplantillæg helt eller delvis fritages for overholdelse af bestemmelserne i § 6.«

15. § 13, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Hovedstadsrådet kan pålægge en kommunalbestyrelse inden for en af rådet fastsat frist at tilvejebringe lokalplaner, der er nødvendige for at virkeliggøre regionplanen.«

16. § 16 affattes således:

»Der skal gives hovedstadsrådet lejlighed til at udtale sig, inden en statslig myndighed, et amtsråd eller en kommunalbestyrelse eller en koncessioneret eller tilsvarende virksomhed træffer beslutning om beliggenheden eller udførelsen af større anlæg eller institutioner inden for hovedstadsområdet.«

17. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Overlader miljøministeren sine beføjelser til at træffe afgørelser efter loven eller efter bestemmelser fastsat efter loven til en institution under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for ministeren.«

18. § 21 ophæves.

§ 7

Miljøministeren fastsætter bestemmelser om lovens ikrafttræden.

§ 8

Miljøministeren kan fastsætte overgangsregler, herunder fastsætte, i hvilket omfang regler, der er fastsat i medfør af de hidtil gældende regler, opretholdes.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget blev fremsat af miljøministeren den 29. januar 1986 (lovforslag nr. 144 i folketingsåret 1985-86, 2. samling). Miljøministerens fremsættelsestale er optrykt i Folketingstidende 1985-86, 2. samling, sp. 5966-69, og førstebehandlingen af lovforslaget er optrykt i Folketingstidende 1985-86, 2. samling, sp. 6411 ff. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet i folketingsåret 1985-86.

I lovforslagets § 1, nr. 7, er foretaget en ændring i miljøbeskyttelseslovens § 62 a som en konsekvens af en af folketinget i 1985-86, 2. samling, foretaget ændring af bestemmelsen, jfr. lov nr. 329 af 4. juni 1986 om ændring af lov om miljøbeskyttelse. Endvidere er der i lovforslagets § 1, nr. 8, foretaget en konsekvensændring som følge af den skete ændring af miljøbeskyttelseslovens § 74.

Herudover er der i forhold til lovforslaget L 144, folketingsåret 1985-86, 2. samling, foreslået et par mindre, hovedsageligt redaktionelle ændringer og præciseringer af bestemmelser i henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og loven om regionplanlægning i hovedstadsområdet. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. Der er endvidere sket en ajourføring af bemærkningerne til lovforslagets § 7 om lovens ikrafttræden.

Herudover er der i lovforslagets §§ 5 og 6 medtaget forslag til en bestemmelse, som giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, som henlægges til en styrelse.

1. Lovforslagets baggrund

I dette lovforslag foreslås ændringer i plansystemerne på miljøministeriets område, foranlediget af arealudvalgets 1. delbetænkning af 30. september 1985 om planlægningen på miljøministeriets område (betænkning nr. 1051).

Arealudvalget - miljøministeriets udvalg om arealanvendelse og regulering af fast ejendom - blev nedsat den 10. oktober 1984 med tidligere

miljøminister, universitetsadjunkt Holger Hansen som formand. Arealudvalget fik til opgave grundlæggende at analysere miljøministeriets lovgivning vedrørende planlægning på miljøområdet og regulering af fast ejendom. Sigtet med analysen har i første omgang været at foreslå, hvorledes planinformationsudvalgets forslag fra 1983: Planredegørelse 3, »Al den planlægning - hvorfor og hvordan«, kan udmøntes i konkrete forslag til ændringer i miljølovgivningen.

Følgende er repræsenteret i arealudvalget: miljøministeriet, landbrugsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, finansministeriet, indenrigsministeriet, energiministeriet, boligministeriet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Hovedstadsrådet, Industrirådet, Håndværksrådet, Danske Husmandsforeninger, De danske Landboforeninger, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og 3 personligt udpegede medlemmer, direktør Tage Dræbye, adjunkt Ole Glahn og professor Jørgen Grønnegaard Christensen.

Udvalget skulle ifølge kommissoriet i første fase af sit arbejde se på samspillet mellem regionplanlægningen og sektorplanlægningen og muligheder for forenkling af lovgivningen herom. Udvalget skulle tilstræbe at opnå en enklere og stærkere varetagelse af natur- og miljøbeskyttelseshensynene i det åbne land.

På denne baggrund har udvalget foreslået forenklinger og smidiggørelse af regionplanlægningens procedureregler. Udvalget har endvidere foreslået ændringer i de formelle krav til den amtskommunale sektorplanlægning for naturfredning, råstofanvendelse, kvaliteten af vandområderne, beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der stilles særlige beliggenhedskrav, affald og vandindvinding. Endelig har udvalget peget på behovet for forenkling og smidiggørelse af den kommunale sektorplanlægning for vandforsyning og spildevand.

Nøgleordene i planredegørelse 3 var politisering, afbureaukratisering og problemorientering.

Arealudvalgets analyse af lovgivningen på miljøområdet har efter ministeriets opfattelse vist, at der kan skabes bred accept af de intentioner, som planredegørelse 3 bygger på.

Analysen viste, at planlægningen inden for miljøministeriets område ikke kan undværes, men at planlægningen må gøres til et mere brugbart instrument, så den ikke forbeholdes de eksperter, der har sat sig grundigt ind i planlægningen og reglerne herfor.

Et enigt udvalg har lagt vægt på, at en styrkelse af natur- og miljøbeskyttelsen gennem planlægning kun kan opnås, hvis den gøres til et redskab, som politikerne og befolkningen kan bruge.

Udvalget har således arbejdet med en målsætning om at styrke befolkningens og de folkevalgte muligheder for at bruge planlægningen som et beslutningsredskab.

I overensstemmelse hermed lægger udvalget mindre vægt på formelle bindinger og spilleregler for planlægningen, men mere vægt på temaorienteret planlægning og på dialog om miljøspørgsmål mellem de statslige og de kommunale myndigheder. Endvidere foreslås, at befolkningen også får mulighed for gennem dialog at påvirke amtskommunernes planlægning på miljøområdet.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget følger på de væsentlige punkter arealudvalgets forslag.

De ændrede regler foreslås at træde i kraft ved miljøministerens bekendtgørelse, når de første sektorplaner efter de gældende regler foreligger.

Efter den gældende lovgivning skal sektorplanerne for naturfredning, råstoffer og vandindvinding godkendes af miljøministeren. Navnlig Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet har lagt vægt på, at disse såkaldte 1. generationsplaner færdiggøres efter hidtil gældende regler.

Herefter skal den amtskommunale sektorplanlægning på disse områder i overensstemmelse med arealudvalgets forslag ikke længere godkendes af miljøministeren.

Ifølge lovforslaget skal regionplanen og tillæg hertil derimod fortsat godkendes af miljøministeren.

2.1 Den amtskommunale sektorplanlægning

Efter gældende lovgivning skal amtsrådene udarbejde sektorplaner inden for miljøministeriets område for naturfredning, anvendelse af råstoffer og vandindvinding, og disse planer skal godkendes af miljøministeren. Desuden skal amtsrådene udarbejde planer for kvaliteten af vandområder og for

beliggenheden af virksomheder, hvortil der må stilles særlige beliggenhedskrav, og en redegørelse for bortskaffelse af affald.

I overensstemmelse med arealudvalgets betænkning fastholdes det, at der stadig skal foregå en kortlægning og planlægning på de nævnte sektorområder. Miljøministeren kan som hidtil stille krav til indholdet heraf, dvs. til de emner, der skal behandles.

Men kravene til planlægningen ændres, således at amtsrådene i højere grad kan koncentrere indsatsen om de forhold, der i den pågældende del af landet giver problemer. Det bliver også muligt at koble planlægningen for et emne sammen med planlægningen for emner inden for andre lovområder, eksempelvis til en samlet planlægning for vandområder.

Sektorplanlægningen skal udmøntes i:

- *en videndel*, der omfatter resultatet af kortlægning og undersøgelser med amtsrådets vurdering,
- *en politisk del*, der beskriver de mål, som amtsrådet agter at forfølge på natur- og miljøbeskyttelsesområdet, hvilke initiativer man agter at tage, og hvorledes man agter at udøve sine administrative beføjelser til opfyldelse af disse mål.

Planlægningens videndel skal løbende ajourføres med undersøgelser og resultater, som kan indgå i amtsrådets beslutningsgrundlag. Den tilvejebragte viden indgår med betydelig vægt ved amtsrådets afgørelse af enkeltstager og ved fremsættelse af forslag til pleje- og tilsynsforanstaltninger, til ny anlæg eller retablering samt ved forslag til videre undersøgelser.

En væsentlig del af videngrundlaget vil som hidtil blive tilvejebragt med bistand fra kommuner og frivillige organisationer. Disse vil endvidere med fordel kunne inddrages både ved overvågningsopgaver og ved kortlægning, vurderinger og fremsættelse af forslag til særlige foranstaltninger.

I planlægningens politiske del beskriver amtsrådet de mål, det ønsker at opnå til fremme af de formål, der er indeholdt i sektorlovgivningen. Desuden tilkendegives, hvordan amtsrådet agter at udøve sine beføjelser til fremme af disse mål, og hvilke initiativer amtsrådet i øvrigt agter at tage.

Gennem sektorplanlægningen tilvejebringer amtsrådet således et grundlag for udøvelsen af sine administrative beføjelser og for forhandlinger med myndigheder og øvrige interesserede. Men amtsrådet står også for en række udførende opgaver på natur- og beskyttelsesområdet, f.eks. overvågning

og tilsyn, pleje- og beskyttelsesforanstaltninger, etablering af rekreative anlæg, jordopkøb osv.

I overensstemmelse med arealudvalgets betænkning foreslås det, at sektorplanlægningen ikke skal godkendes af miljøministeren, at den ikke skal være formelt bindende for myndighederne, og at der lovfæstes offentlighedsperioder for al amtskommunal planlægning på miljøministeriets område.

Sektorplanlægningen kan ifølge forslaget når som helst tages op til vurdering og debat. Dette vil gøre det muligt for amtsrådet at formulere sine målsætninger så præcist, som den aktuelle viden, statslige krav, og den politiske vilje giver baggrund for.

Der lægges vægt på, at dialogen mellem amtsråd, kommunalbestyrelser og staten intensiveres. De statslige myndigheders indsats vil bestå i at følge udviklingen og desuden i at formidle erfaringerne og medvirke til at indkredse de områder, der vil kræve en særlig indsats.

Men det er ikke tilstrækkeligt, at planlægningen giver mulighed for dialog mellem myndigheder. I overensstemmelse med arealudvalgets forslag findes det væsentligt, at navnlig borgerne, men også organisationerne, kan få mulighed for at medvirke aktivt ved formuleringen af amtsrådets politik.

Varetagelsen af statens og borgernes interesser i forbindelse med den amtskommunale sektorplanlægning vil således blive tilgodeset dels ved, at der foreslås en offentlighedsfase, dels ved udøvelse af miljøministerens beføjelser, der i overensstemmelse med arealudvalgets betænkning foreslås harmoniseret og justeret. Miljøministeren kan således bl.a. fastsætte forudsætninger for planlægningen. Der er tale om forudsætninger, der er specielle for den enkelte sektor, og som derfor ikke kan fastsættes i et landsplandirektiv.

Det er en forudsætning for dialogen mellem amtsrådet, offentligheden og myndighederne, at også borgerne og de statslige myndigheder kan gøre sig bekendt med den indsamlede viden. Det foreslås derfor, at denne viden skal være offentligt tilgængelig, medmindre særlige fortrolighedskrav gør sig gældende. Materialet bør derfor foreligge i en form, så enhver kan drage nytte af den tilvejebragte viden.

Det er dog ikke foreslået, at det samlede materiale skal offentliggøres i sin helhed. Men som minimum skal der en gang i hver valgperiode udsendes oversigter, hvoraf det fremgår, hvilke oplysninger amtsrådet har, og hvordan man kan blive orienteret herom.

Det foreslås desuden, at et forslag til den politiske del af planlægningen offentliggøres en gang i hver valgperiode. Efter en offentlighedsfase på 8 uger kan amtsrådet vedtage forslaget. I forbindelse hermed tager amtsrådet stilling til de indsigelser, der er kommet frem, og optager forhandlinger med de kommuner og interesseorganisationer, som måtte ønske dette. Ændringer i planlægningen offentliggøres og vedtages på samme måde.

Selv om sektorplanlægningen efter forslaget ikke fremtidigt skal være formelt bindende, vil den naturligvis være retningsgivende for amtsrådernes og kommunalbestyrelsernes administration.

Hvis amtsrådet træffer afgørelser, der med baggrund i sagens konkrete omstændigheder er eller synes at være i strid med amtsrådets tilkendegivne politik, foreslås det, at dette fremgår af den konkrete afgørelse.

I det omfang, miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler og forudsætninger m.v. for sektorplanlægningen og administrationen efter denne, vil sådanne regler naturligvis blive fastsat efter forhandling med de berørte kommunale og statslige myndigheder og de berørte organisationer.

2.2 Den kommunale sektorplanlægning

På nogle centrale områder varetager den amtskommunale sektorplanlægning naturressource- eller miljøbeskyttelsesinteresser, medens den kommunale sektorplanlægning varetager forsynings- eller infrastrukturinteresser. Det er således amtsrådet, der er ansvarlig for vandressourcen, medens det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for vandforsyning. Tilsvarende har amtsrådet ansvaret for kvaliteten af vandområder og grundvandet, medens kommunalbestyrelserne har ansvaret for spildevands- og affaldsbortskaffelsen.

Men der er en nær sammenhæng mellem amtsrådets og kommunalbestyrelsens opgaver i miljølovgivningen.

Den kommunale sektorplanlægning gennemføres inden for regionplanlægningens rammer. Efter forslaget skal den amtskommunale sektorplanlægning ikke være formelt bindende for den kommunale sektorplanlægning. Den amtskommunale sektorplanlægning vil således i princippet alene være retningsgivende for den kommunale sektorplanlægning på samme måde, som den er det for amtsrådene selv.

Forslaget ændrer ikke ved kravene til indholdet af den kommunale sektorplanlægning.

Endvidere har man ved forslaget bevaret amtsrådernes mulighed for at påvirke den kommunale forsynings- og infrastrukturplanlægning for at sik-

re varetagelsen af de overordnede ressource- og miljøhensyn. Ved varetagelsen af disse hensyn må amtsrådet bl.a. vurdere, om de pågældende hensyn i tilstrækkeligt omfang er tilgodeset, samt om amtsrådet ønsker at ændre de målsætninger, der er kommet til udtryk i den amtskommunale sektorplanlægning.

Der er ved forslaget tilstræbt ensartede principper for tilvejebringelse af kommunale sektorplaner, herunder amtsrådenes beføjelser på de enkelte områder.

2.3 Regionplanlovgivningen

For så vidt angår regionplanlægningen foreslås det, at regionplanerne som hidtil skal udgøre de overordnede bindende rammer for den mere detaljerede kommune- og lokalplanlægning. Regionplanerne er bindende for amtsrådet og kommunalbestyrelserne som sektormyndighed, idet disse myndigheder ifølge lands- og regionplanlovens § 15, stk. 2, og hovedstadsregionplanlovens § 10, stk. 2, skal virke for regionplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen. Dette indebærer, at amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes enkeltafgørelser efter sektorlovgivningen skal træffes i overensstemmelse med regionplanen.

Regionplanretningslinjerne vil normalt efterlade et råderum for den kommunale planlægning, og tilsvarende vil der normalt i disse tilfælde være mulighed for ved regionale og kommunale enkeltafgørelser efter planlovene og efter andre love at tage hensyn til andre forhold samtidig med, at man »virker for« en realisering af regionplanen.

Men der må ikke ved den mere detaljerede planlægning eller ved administrative afgørelser ske forskydninger i den overordnede interesseafvejning, som en regionplanretningslinje er udtryk for.

Det foreslås at ophæve de hidtidige krav om, at amtskommunale sektorplaner skal være i overensstemmelse med regionplanlægningen, men det foreslås tillige, at regionplanerne som hidtil skal indeholde retningslinjer for den del af sektorplanlægningen, der efter en afvejning ønskes gjort bindende for andre myndigheders beslutninger og administration, jfr. lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 3-9, og § 15 og de tilsvarende bestemmelser i hovedstadsregionplanloven.

Ifølge lovforslaget skal regionplaner og regionplantillæg fortsat godkendes af miljøministeren, efter at forslaget er gennemgået i samarbejde med de ministre, hvis område i øvrigt berøres af planlægningsarbejdet. Regionplanens tidshorisont foreslås fastsat til 12 år, med revision hvert 4. år.

Arealudvalget har lagt vægt på, at regionplanerne fortsat underkastes en godkendelsesprocedure, og at denne procedure fortsat søges forenklet i forbindelse med det praktiske samarbejde mellem myndighederne.

Med hensyn til regionplanernes indhold foreslås emnebeskrivelsen i lands- og regionplanlovens § 7 udvidet, således at regionplanerne også skal indeholde retningslinjer for anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne.

Kravet om, at regionplanen skal indeholde angivelse af en rækkefølge eller tidsfølge for byfornyelsen, foreslås ophævet i lands- og regionplanloven. For så vidt angår hovedstadsregionplanloven foreslås en ændring, således at kravet om, at regionplanen skal indeholde retningslinjer for tidsfølgen dels for udbygningen af byzonerne, dels for byfornyelsen i de eksisterende bysamfund, formuleres således, at regionplanen skal indeholde retningslinjer for tidsfølgen for byggeaktiviteten inden for byzonerne.

Procedurereglerne for tilvejebringelse af regionplaner og regionplantillæg foreslås forenklet. Bestemmelserne om, at der skal offentliggøres alternative skitser, før der udarbejdes forslag til en ny regionplan, foreslås ophævet. Bestemmelserne har hidtil kun været anvendt ved tilvejebringelsen af de første regionplaner, men ikke ved de senere udarbejdede regionplantillæg.

Da der bliver udarbejdet en redegørelse hvert 4. år ved revisionen af regionplanen, er det ikke fundet nødvendigt at opretholde lovens krav om, at regionplanmyndigheden hvert 2. år efter godkendelsen af en regionplan skal udarbejde en redegørelse for den stedfundne udvikling set i relation til regionplanlægningen.

Regionplanmyndigheden kan naturligvis som hidtil på et hvilket som helst tidspunkt udarbejde redegørelser og udsende oplæg, f.eks. med alternative løsningsmuligheder, til debat. Det er blot de lovmæssige krav herom, der bortfalder.

Der foreslås en bestemmelse om, at der gives underretning til regionplanmyndigheden, såfremt en regionplan eller et tillæg ikke kan godkendes inden for 8 uger efter indsendelsen.

Godkendelsens karakter af dialog mellem amtskommunerne/hovedstadsrådet og de statslige myndigheder betones endvidere med et forslag om, at miljøministeren skal vurdere, om miljøministeren skal afgive en udtalelse fra de statslige myndigheder over et forslag til regionplanændring. Denne vurdering sker i samarbejde med de berørte statslige myndigheder. Herved sikres det, at regionplanmyndigheden er bekendt med statens synspunkter

inden den endelige vedtagelse af et forslag til ændring af regionplanen.

Arealudvalget foreslog bestemmelsen udformet som en pligt for staten til at afgive en udtalelse i offentlighedsperioden. Udtalelsen skulle afgives af miljøministeren på statens vegne. Når bestemmelsen i lovforslaget er udformet som en mulighed, skyldes det først og fremmest, at man ikke har ønsket at binde dialogen mellem miljøministeren og amtsrådet til bestemte former i godkendelsesfasen. Samarbejdet bør kunne ændre form i takt med udviklingen. Det må imidlertid forudses, at det vil være den altovervejende hovedregel, at der udarbejdes en udtalelse, og dette vil altid være tilfældet, hvis regionplanmyndigheden anmoder herom. Udformningen af bestemmelsen i lovforslaget må i øvrigt siges at være i overensstemmelse med en af hovedtankegangene bag arealudvalgets forslag, nemlig at der skal være mulighed for at indrette procedureforløbene mellem myndighederne efter det konkrete problems karakter.

Sammenfattende er der skabt mulighed for et mere letløbende procedureforløb for regionplanlægningen, som er i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig, og som er afprøvet gennem de forløbne 10 års planlægningsarbejde.

For så vidt angår landsplanlægningen foreslås, uafhængig af arealudvalgets betænkning, bestemmelser, der muliggør en udvidelse af landsplandirektivets retsvirkninger. Af forenklingsgrunde foreslås, at konkrete landsplandirektiver kan tillægges retsvirkninger som en regionplan, således at det ikke vil være nødvendigt at udarbejde regionplantillæg. Det foreslås desuden, at et landsplandirektiv kan give grundlag for at iværksætte et bygge- og anlægsarbejde umiddelbart, det vil sige uden revision af kommuneplan og udarbejdelse af lokalplan. En sådan bestemmelse tænkes kun anvendt i de få tilfælde, hvor et landsplandirektiv er så konkret, og forholdet til omgivelserne så afklarede, at en nærmere planlægning må anses for overflødig.

Uafhængigt af arealudvalgets betænkning foreslås det endvidere, at der i regionplanlovene tilvejebringes hjemmel til, at miljøministeren kan henlægge sin adgang til at træffe afgørelser efter loven til en styrelse og samtidig bestemme, at styrelsens afgørelser ikke kan påklages til ministeren. De foreslåede bestemmelser har deres forbillede i tilsvarende bestemmelser i miljøministeriets nyere lovgivning.

Lovforslaget har været til udtalelse i de berørte ministerier, organisationer og foreninger. De kommunale organisationer har tilsluttet sig hovedprincipperne i lovforslaget, ligesom der ikke fra de

øvrige organisationer har været indvendinger imod hovedprincipperne i lovforslaget.

3. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Indledning:

Med lovforslaget nedtones de formelle krav til planlægningen. Det bliver muligt – alt efter problemernes karakter, omfang og aktualitet – at behandle dem enten i den bindende regionplanlægning eller sektorplanlægningen, som kan opdeles eller kobles sammen, som det skønnes hensigtsmæssigt af de enkelte amtsråd.

For så vidt angår de skønnede konsekvenser af lovforslaget på statsligt plan er erfaringerne fra den hidtidige administration af sektorlovgivningens planlægningsbestemmelser og lands- og regionplanlovene lagt til grund.

Skønnet over konsekvenser på kommunalt og amtskommunalt plan er foretaget på baggrund af drøftelser med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen.

De kommunale organisationer har den opfattelse, at sigtet med lovforslaget er at tilvejebringe mere hensigtsmæssige regler for kommunernes planlægning og samspillet med de statslige myndigheder, men ikke at reducere kommunernes indsats for at varetage miljøhensyn gennem planlægningen.

3.1 Statslige besparelser og merudgifter

Ministeriets rådgivning og vejledning af kommunerne med hensyn til regionplanlægning og sektorplanlægning samt forberedelsen af godkendelsen af disse planer er i videst muligt omfang delegeret til ministeriets styrelser. Derfor vil lovforslaget ikke medføre mærkbare økonomiske eller administrative konsekvenser i ministeriets departement.

Planstyrelsen, miljøstyrelsen og fredningsstyrelsen

Regionplanerne forudsættes i lovforslaget fortsat bl.a. at skulle fungere som et instrument for amtsrådenes/hovedstadsrådets overordnede samordning og afvejning mellem de forskellige sektorinteresser. Såfremt forslaget gennemføres, skal der altså som hidtil løbende ske en indpasning af sektorinteresser (f.eks. landbrug, miljø- og trafikforhold) i regionplanen i takt med fremkomsten af ny viden og amtsrådenes/hovedstadsrådets formulering af politiske målsætninger for udviklingen på de enkelte sektorområder og for regionen som helhed.

Det må derfor ventes, at forslagene til ændring af regionplanlovene ikke vil påvirke ministeriets ressourceanvendelse i forbindelse med regionplanlægningen.

Imidlertid understøtter forslaget den smidiggørelse af kommunernes planlægning og af samspillet mellem stat og kommuner, der administrativt har fundet sted på planlægningsområdet efter godkendelsen af den 1. generation af regionplaner.

Konsekvenserne for miljøstyrelsens og fredningsstyrelsens arbejdsopgaver må vurderes ud fra samme forudsætninger:

Lovforslaget medfører en række proceduremæssige lettelser, der navnlig i perioder, hvor en formel godkendelse af sektorplanen skulle finde sted efter de gældende regler, indebærer besparelser.

Imidlertid forudsætter lovforslaget tillige en styrkelse af den løbende dialog mellem kommunerne og de to styrelser. Bl.a. for gennem planlægningen at sikre de miljøhensyn, som ministeren og folketinget ønsker varetaget.

Af betydning for at vurdere konsekvenserne er tillige, at det vil være op til det enkelte amtsråd at bestemme, hvilke temaer sektorplanlægningen i den pågældende amtskommune i en periode skal koncentreres om. Dette stiller større krav til styrelsernes rådgivning og vejledning end nu, hvor temaerne er mere ensartede.

Det er ikke muligt at give et præcist skøn over, hvor store besparelser lempelsen af de formelle regler vil medføre, men de vurderes til at være af mindre omfang. Ud fra en samlet vurdering for ministeriets styrelser under et anslås besparelsen, når loven er trådt i kraft, at være 3-4 AC-stillinger.

Denne ressource vil blive anvendt til den forudsatte styrkelse af dialogen med kommunerne og til rådgivning og vejledning af kommunerne med hensyn til miljø- og naturbeskyttelse.

3.2. Amtskommunale besparelser og merudgifter

Lovforslaget lægger op til forenkledte og mere smidige regler for amtskommunernes regionplanlægning. Amtsrådene fritages således for at udarbejde 2-års-redegørelser, og en smidig godkendelsesprocedure med forhåndsudtalelse fra miljøministeren på de statslige myndigheders vegne foreslås lovfæstet. Men det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre de indholdsmæssige krav til regionplanlægningen.

Med hensyn til sektorplanlægningen sker der i princippet ingen ændring med hensyn til planlægningens indhold, men amtskommunerne stilles efter forslaget betydeligt friere, således at planlæg-

ningen kan tilpasses amtsrådenes løbende arbejde med miljøspørgsmål.

Amtsrådet kan således ændre de vedtagne målsætninger, når det af amtsrådet skønnes nødvendigt, idet lovforslaget ophæver godkendelseskravet. Amtsrådet skal dog mindst en gang i hver valgperiode redegøre for sine målsætninger m.v. på grundlag af det i perioden tilvejebragte vidgrundlag.

Ophævelsen af kravet om, at sektorplanlægningen skal være i overensstemmelse med regionplanlægningen, og den mulighed, amtsrådet får tillagt for efter en konkret bedømmelse af fravige de vedtagne målsætninger, vil endvidere indebære administrative lettelser for amtskommunerne.

Lovforslaget indebærer dog også visse beskedne merudgifter for amtskommunerne. Således vil kravet om offentliggørelse af redegørelsen for amtsrådets målsætninger m.v. og kravet om underretning af klageberettigede organisationer vedrørende konkrete afgørelser indebære merudgifter.

Ud fra en samlet bedømmelse vil de forenkledte og mere smidige planlægningsbestemmelser set i sammenhæng med overgangen fra 1. gangs planlægningen til vedligeholdelse af denne planlægning indebære visse besparelser for amtskommunerne.

Amtsrådsforeningen er enig heri, selv om en bedømmelse er usikker.

3.3. Kommunale besparelser og merudgifter

Lovforslaget indebærer ikke ændringer med hensyn til de indholdsmæssige krav til den kommunale sektorplanlægning, idet spildevands-, affalds- og vandforsyningsplanerne skal behandle de samme emner og i samme omfang som hidtil.

For så vidt angår proceduren for tilvejebringelse af de kommunale sektorplaner sker der ikke ændringer på affaldsområdet. På spildevands- og vandforsyningsområdet foreslås alene den ændring, at amtsrådets beføjelse til at godkende de kommunale sektorplaner erstattes af en indsigelsesbeføjelse, således at proceduren bliver den samme som på affaldsområdet. På spildevandsområdet blev der åbnet mulighed for en overgang til et sådant indsigelsessystem ved den ændring af miljøbeskyttelsesloven, der trådte i kraft den 1. januar 1983. Dette indsigelsessystem forudsættes indført ved godkendelsen af regionplantillæggene i 1985/1986.

De nævnte ændringer indebærer ikke økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-6

De som nr. 1-6 foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af de ændringer, der foreslås gennemført i planlægningsbestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 9, jfr. nr. 7, i lovforslaget.

Med hensyn til ændringsforslaget til § 25 er det ikke tanken, at der skal ske ændringer i det system, der blev gennemført ved lovændringen i 1982 om, at recipientkvalitetsplanen kan danne grundlag for påbud efter § 25. Derfor vil planlægningen for kvaliteten af vandområderne, der vedtages efter de foreslåede regler i § 61 e, kunne være grundlag for påbud efter § 25. Tilsvarende vil en planlægning efter forslaget § 61 e kunne komme til at berøre virksomheder og anlæg, der er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Uanset beskyttelsen i lovens § 44, stk. 4, kan det således komme på tale at gribe ind med hjemmel i lovens § 44. I sådanne situationer må myndighederne naturligvis konkret vurdere den enkelte virksomheds forhold og afpasse et eventuelt indgreb – dels under hensyn til de tidsmæssige rammer, der måtte være fastlagt for opnåelse af de heromhandlede kvalitetskrav – dels under hensyn til lovens § 1, stk. 3, jfr. bemærkningerne til forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse fremsat i folketinget i folketingsåret 1981-82, folketingstidende 2. samling, tillæg A, sp. 343.

Ligesom selve planlægningen efter § 61 e kan danne grundlag for indgreb, vil også forudsætningsfastsat af miljøministeren i medfør af § 64, stk. 2, kunne danne grundlag for indgreb. Sådanne retningslinjer vil således kunne indeholde supplerende bestemmelser eller ændrede krav i forhold til planlægningen for kvaliteten af vandområder.

Til nr. 7

Ved de foreslåede ændringer i kapitel 9 søges forslagene i arealudvalgets betænkning gennemført, for så vidt angår miljøbeskyttelsesloven.

Desuden foreslås der foretaget justeringer og harmonisering af en række af de gældende bestemmelser, således at der på de områder, hvor det er muligt, opnås et ensartet regelgrundlag for planlægningen. Endelig foreslås der gennemført en række ændringer af mere redaktionel art, herunder bl.a. at planlægningsbestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven samles i lovens kapitel 9.

Med hensyn til den amtskommunale sektorplanlægning tager forslaget udgangspunkt i, dels at der skal gennemføres en amtskommunal sektorplan-

lægning, dels at denne skal behandle de samme emner som hidtil. Det betyder, at de emner, der skal kortlægges, undersøges og vurderes i forbindelse med planlægningen, fortsat vil være principielt de samme.

Derimod ophæves de gældende procedurekrav til den amtskommunale sektorplanlægning, ligesom planlægningens formelt bindende virkning i forhold til administrationen af miljøbeskyttelsesloven ophæves.

Reglerne for den kommunale sektorplanlægning foreslås ændret efter samme principper som den amtskommunale sektorplanlægning. Amtsrådets beføjelser i forhold til den kommunale sektorplanlægning foreslås justeret således, at de interesser, amtsrådet varetager, på alle områder varetages gennem en indsigelsesmulighed.

Til §§ 61-61 d

Bestemmelserne om kortlægning er stort set uændrede. Kortlægning tænkes som hidtil at tjene som grundlag for udarbejdelse af den i §§ 61 e, 62 og 63 nævnte planlægning samt for region- og kommuneplanlægningen i øvrigt, jfr. § 61 d. Kortlægningen vil således indgå som et væsentligt led i videngrundlaget for den amtskommunale sektorplanlægning. En stor del af kortlægningsgrundlaget tilvejebringes gennem de kommunale myndigheders tilsyn efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 7 samt administrationen af miljøbeskyttelseslovgivningen i øvrigt.

De emner, der er genstand for kortlægning, er fortsat støj-, vand- og luftforurening samt affaldsbortskaffelsen.

Af redaktionelle grunde er alle kortlægningsbestemmelserne foreslået samlet i §§ 61-61 d. Samtidig er miljøministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om kortlægning og dennes gennemførelse foreslået samlet i § 64, der indeholder fælles bestemmelser for planlægningen.

Til § 61 e

De gældende krav i § 61 e, stk. 1, om hvad recipientkvalitetsplanen skal indeholde, foreslås tilpasset de hidtidige erfaringer med denne planlægning.

Det forudsættes, at planlægningen efter denne bestemmelse som hidtil skal indeholde en vurdering af, hvorvidt de fastsatte målsætninger er opfyldt, og om grundlaget for målsætningerne er ændret. I denne vurdering vil der skulle indgå en konstatering af, hvorvidt de planlagte og gennem-

førte foranstaltninger har været egnede til at opnå og fastholde de fastsatte målsætninger.

Planlægningen efter § 61 e skal fortsat kunne fungere som koordinerende element for den øvrige sektorplanlægning, som berører overfladevand. § 61 e-planlægningen skal endvidere indeholde en afvejning af interesser, knyttet til overfladevande, som ikke er omfattet af anden sektorplanlægning, f.eks. fiskevandsinteresser.

De fastlagte målsætninger i § 61 e-planlægningen skal som hidtil optages i regionplanerne, jfr. § 7, stk. 1, i lov om lands- og regionplanlægning og § 2, stk. 1, i lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. Konsekvenserne af de fastlagte målsætninger vil således kunne få betydning for såvel den øvrige sektorplanlægning som for administrationen i miljølovgivningen.

Den foreslåede ophævelse af stk. 2 i den gældende § 61 e er et led i de justeringer, der gennemføres, for at planlægningen ikke skal være bundet af de formelle procedurekrav, og for at fremhæve, at amtsrådets politik på sektorområderne bør gennemføres efter en løbende dialog med berørte myndigheder m.v.

Ved ophævelsen af de gældende bestemmelser i § 61 e, stk. 3-4, åbnes der mulighed for en smidigere og mere handlingsrettet amtskommunal sektorplanlægning. Den amtskommunale sektorplanlægning skal således ikke længere være formelt bindende for amtsrådets og kommunernes administration. I forhold til regionplanlægningen vil de hidtidige krav om, at sektorplanlægningen til staidighed skal være i overensstemmelse med regionplanlægningen, bortfalde. Derimod skal amtsrådene og kommunalbestyrelserne fortsat virke for regionplanens gennemførelse, jfr. ovenfor under de almindelige bemærkninger.

Selv om planlægningen for kvaliteten af vandområder efter forslaget ikke er formelt bindende, er det ikke tanken, at der skal ske ændringer i det gældende system om, at vedtagne målsætninger kan danne grundlag for indgreb over for spildevandsudledninger, jfr. bemærkninger til § 25 under nr. 1-6.

Hertil kommer, at såfremt afgørelser indeholder beslutninger, der strider eller synes at stride mod § 61 e-tilkendegivelser, skal afgørelsen indeholde oplysninger om dette, jfr. forslagets § 65, stk. 4.

Til § 61 f

Forslagets bestemmelse om spildevandsplanlægningen svarer i store træk til den gældende bestemmelse i § 21.

Dog foreslås der visse ændringer som følge af, at den amtskommunale sektorplanlægnings formelt bindende virkning foreslås ophævet.

Bestemmelserne i § 21, stk. 2 og 3, om amtskommunal godkendelse af spildevandsplaner foreslås ophævet, idet amtsrådets interessevaretagelse efter godkendelse af regionplantillæggene i 1985-86 forudsættes at ske gennem indsigelsesmuligheden i forslagets § 61 f, stk. 3 og 4, jfr. den gældende lovs § 21, stk. 4 og 5.

I forhold til den kommunale spildevandsplanlægning skal amtsrådet som hidtil varetage de amtskommunale interesser og optage forhandling med kommunalbestyrelsen, såfremt disse ikke er tilgodeset i spildevandsplanen. Amtsrådet kan i givet fald fremsætte indsigelser over for spildevandsplanen, hvis denne ikke er i overensstemmelse med planlægningen for kvaliteten af vandområder, planlægningen efter vandforsyningsloven, eller den i øvrigt efter amtsrådets vurdering ikke tilgodeser hensynet til grundvandets beskyttelse. Amtsrådet skal endvidere påse, at spildevandsplanen er i overensstemmelse med regionplanlægningen og eventuelle forudsætninger fastsat i medfør af forslagets § 64, stk. 2, og i givet fald fremsætte indsigelse over for spildevandsplanen.

Er spildevandsplanlægningen ikke i overensstemmelse med amtsrådets planlægning for kvaliteten af vandområder, er der ved forslaget åbnet mulighed for, at amtsrådet vurderer, om der skal fremsættes indsigelse over for spildevandsplanen, eller om de af amtsrådet vedtagne målsætninger m.v. for planlægningen for kvaliteten af vandområder skal fraviges. Beslutter amtsrådet således at ændre sin politik på området, skal sådanne ændringer offentliggøres i overensstemmelse med forslagets § 64 a, stk. 3.

Tilsvarende gør sig gældende for så vidt angår spildevandsplanlægningens forhold til planlægningen efter vandforsyningsloven.

Til §§ 62-62 a

Forslagets bestemmelser om affaldsplanlægningen svarer stort set til bestemmelserne i den gældende lovs §§ 62 til 62 b.

Af redaktionelle grunde foreslås der visse ændringer, således at kortlægningsbestemmelserne samles i afsnittet med de øvrige kortlægningsbestemmelser, og ministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler og forudsætninger samles i forslagets § 64.

Endvidere vil der skulle ske en tilsvarende offentliggørelse af den amtskommunale redegørelse

for affaldsbortskaffelsen som for den øvrige amtskommunale sektorplanlægning, jfr. forslaget § 64 a.

Til § 63

Bestemmelsen om planlægningen for beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening stilles særlige beliggenhedskrav, foreslås ændret efter samme retningslinjer som for den øvrige amtskommunale sektorplanlægning.

Det indebærer, at bestemmelserne om overensstemmelse med regionplanen og om planens formelt bindende virkning i forhold til miljøbeskyttelseslovens administration foreslås ophævet.

Hertil kommer, at planlægningen foreslås offentliggjort efter samme regler som for den øvrige amtskommunale sektorplanlægning.

Det er ikke ved de foreslåede ændringer påtænkt, at der umiddelbart skal ske ændringer i de indholdsmæssige krav til planlægningen af virksomheder, hvortil der må stilles særlige beliggenhedskrav. Det betyder, at planlægningen som hidtil kan gennemføres som led i regionplanlægningen. Forslagets krav til offentliggørelse vil kunne opfyldes ved offentliggørelse af forslag til regionplanretningslinjer for emnet med tilhørende redegørelse.

Det præciseres dog ved forslaget, at også kortlægningen efter vandforsyningsloven danner grundlag for planlægningen efter forslaget § 63.

Til § 63 a

Forslagets bestemmelse i § 63 a er uændret i forhold til den gældende bestemmelse i § 61 g.

Til § 64

I stk. 1 samles en række beføjelser til at fastsætte nærmere regler om kortlægningen og dennes gennemførelse samt om indholdet af planlægningen. De pågældende beføjelser svarer til de beføjelser, ministeren har efter de gældende bestemmelser i §§ 21, stk. 8, 61 b, 61 c, 2. pkt., 62, stk. 2, og 62 c. Dog er der foretaget visse mindre justeringer, således at beføjelserne på de forskellige sektorområder er ensartede.

I stk. 2 foreslås optaget en bestemmelse om, at ministeren kan fastlægge forudsætninger for planlægningen. Den amtskommunale og kommunale planlægning skal være i overensstemmelse med sådanne forudsætninger, ligesom forudsætningerne skal lægges til grund for de kommunale myndighe-

ders, miljøstyrelsens og miljøankenævnets administration af loven.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med, at den amtskommunale sektorplanlægnings formelt bindende virkning ophæves. Derved ophæves det bindende grundlag for spildevandsplanlægningen og administrationen af miljøbeskyttelsesloven i øvrigt. Samtidig er bestemmelsen en følge af, at miljøministerens beføjelser efter den gældende lov i forhold til planlægningen af kvaliteten af vandområder og planlægningen af beliggenheden af virksomheder, hvortil der må stilles særlige beliggenhedskrav, må justeres i forbindelse med, at de gældende procedurer for tilvejebringelse af denne planlægning ophæves.

På affaldsområdet, hvor den amtskommunale sektorplanlægning ikke i dag er formelt bindende, er der i den gældende lov hjemmel til at fastsætte forudsætninger for planlægningen, jfr. den gældende lov § 62 a, stk. 2. I medfør af den gældende bestemmelse kan ministeren bl.a. fastsætte regler om fordelingen af affaldet på forskellige bortskaffelsesmetoder, herunder omfanget af genanvendelse samt principper for tilrettelæggelsen af bortskaffelsesstrukturen med hensyn til f.eks. etablering af fælleskommunale anlæg.

De forudsætninger, der på vandområdet kan tænkes fastsat efter bestemmelsen i stk. 2, er f.eks. forudsætninger om udpegning af vandområder som fiskevand med henblik på opfyldelse af EF-direktivet herom. Også andre forudsætninger kan tænkes fastlagt efter bestemmelsen, såsom forudsætninger om, at der i visse vandområder ikke må ske udledning af bestemte stoffer.

I stk. 3 samles de gældende bestemmelser i §§ 21, stk. 8, og 62 c om, at ministeren kan fastsætte regler om revision af tidsfrister og procedure for den kommunale planlægning efter forslaget § 61 og § 62 a.

Stk. 4 svarer til den gældende bestemmelse i § 63.

Til § 64 a

Bestemmelsen fastsætter, at amtsrådet mindst en gang i hver valgperiode skal offentliggøre en redegørelse for den amtskommunale sektorplanlægning.

Bestemmelsen indebærer, at amtsrådet skal offentliggøre en oversigt over den viden, der er tilvejebragt som grundlag for planlægningen, samt at denne viden så vidt muligt skal være tilgængelig for berørte myndigheder, organisationer og andre, der ønsker at få kendskab til materialet.

Endvidere skal amtsrådet offentliggøre den politiske del af planlægningen, det vil sige, at amtsrådet således skal redegøre for de mål, som amtsrådet ønsker at opnå, samt for, hvorledes amtsrådet agter at udøve sine administrative beføjelser til fremme af målene. Den offentliggjorte redegørelse skal tilsendes de berørte myndigheder. Den skal endvidere kunne rekvireres af organisationer og private, der ønsker at gøre sig bekendt med den.

Miljøministeren kan efter stk. 4 fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen. Sådanne regler vil i givet fald blive fastsat i overensstemmelse med de nævnte principper.

Amtsrådet vil efter forslaget have mulighed for at tilrettelægge planlægningen således, at indsatsen koncentrerer om de forhold, der har givet anledning til problemer, og på en sådan måde, at der kan ske en behandling af emner på tværs af de forskellige sektorområder. Eksempelvis kan recipientkvalitets- og vandindvindingsproblemer belyses i sammenhæng, blot de få formelle spilleregler holdes.

Der er i bestemmelsen foreslået en frist på 8 uger for eventuelle indsigelser. Et af formålene med lovforslaget er nemlig gennem forenkling at skabe en større overskuelighed i planlægningen, således at borgere og interesseorganisationer får mulighed for at indgå i en dialog med de planlæggende myndigheder. Det forudsættes, at amtsrådet i forbindelse med vedtagelse af redegørelsen foretager en nærmere vurdering af de fremkomne indsigelser og tager stilling til, hvorvidt der er anledning til at ændre på de foreslåede målsætninger m.v.

Det bør af hensyn til borgernes mulighed for at påvirke planlægningen tilstræbes, at arbejdet med denne tilrettelægges således, at indsigelsesfristen lægges uden for den normale sommerferieperiode.

Det vil efter forslaget være amtsrådets opgave som led i den løbende planlægning og administration i henhold hertil at vurdere, om der – ud over en gang i hver valgperiode – kan være behov for at foretage ændringer i de vedtagne målsætninger m.v.

Finder amtsrådet, at der skal ske ændringer i de vedtagne målsætninger m.v., skal disse ændringer offentliggøres og vedtages efter reglerne i stk. 1 og 2.

Til § 64 b

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende lovs § 62 d.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse i § 65, stk. 3 indebærer, at de klageberettigede organisationer skriftligt skal underrettes om amtsrådets afgørelser, og at denne underretning ikke kan erstattes af en annoncering.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4, foreskriver, at konkrete afgørelser, der strider mod amtsrådets målsætninger m.v., skal indeholde oplysninger om dette. Samtidig bør der gives en begrundelse for fravigelsen.

Herved gøres klageberettigede myndigheder og parter opmærksomme på de konkrete fravigelser fra amtsrådets målsætninger m.v., og de pågældende kan på et bedre grundlag vurdere, om afgørelsen skal efterprøves i ankeinstansen.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring i § 70 indebærer ikke nogen realitetsændring. I den gældende bestemmelse i § 21, stk. 7, har det været præciseret, at kommunalbestyrelsens vedtagelse af spildevandsplaner ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen var en følge af, at amtsrådets godkendelse af spildevandsplanerne efter de dagældende regler kunne ankes, fordi godkendelsen var en afgørelse, som nævnt i § 70 i miljøbeskyttelsesloven.

Efter at alle planvedtagelser er samlet i kapitel 9, og når godkendelsessystemet i § 21 ophæves, er det unødvendigt med bestemmelsen i den gældende lovs § 21, stk. 7. Planvedtagelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 er ligesom andre planvedtagelser ikke afgørelser, og de kan dermed ikke påklages.

Til nr. 10

Ved lov nr. 329 af 4. juni 1986 blev miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 3, ændret. Intentionen med den ændring, der blev foretaget, var alene at åbne mulighed for, at den myndighed, der træffer afgørelse om godkendelse eller tilladelse i første instans, kan meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder, når dette er ubetænkeligt.

Herudover var der ikke tilsigtet nogen ændring i hovedreglen om, at bygge- og anlægsarbejder først må påbegyndes, når klagefristen er udløbet, og i så fald kun, hvis der ikke er indgivet klage.

Efter formuleringen kan § 72, stk. 3, imidlertid, hvis den ikke ses i sammenhæng med § 72, stk. 4, give anledning til den (mis)forståelse, at bygge- og

anlægsarbejder under alle omstændigheder må påbegyndes, når klagefristen er udløbet.

Ved den foreslåede affattelse søges bestemmelsen i § 72, stk. 3, derfor tydeliggjort.

Til nr. 11 og 12

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af ændringerne under nr. 4 og 7.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen er en justering som følge af, at vandforsyningsplanerne efter forslaget ikke skal godkendes.

Til nr. 2

I den foreslåede affattelse af § 10 er det præciseret, at kortlægningen også omfatter vandressourcernes »naturlige beskyttelse mod forurening«. Den såkaldte sårbarhedskortlægning indgår allerede i dag i vandindvindingsplanlægningen, jfr. miljøstyrelsens cirkulære af 5. december 1983 om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning samt om grundvandsbeskyttelse.

Til nr. 3

Ved den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 11, stk. 1, ændres »vandindvinding« til »anvendelse af vandressourcer«. Herved præciseres, hvad der hidtil har været gældende, at planlægningen omfatter anvendelse af såvel grundvand som overfladevand.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 2, om vandindvindingsplanernes indhold foreslås ophævet, idet bestemmelsen ikke er tidssvarende. Kravene til den amtskommunale planlægning for anvendelsen af vandressourcerne fremgår af bekendtgørelse nr. 2 af 4. januar 1980, som ændret ved bekendtgørelse nr. 570 af 3. november 1983 om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning med tilhørende cirkulærer. Der henvises i øvrigt til forslagets nr. 9, hvorefter der som hidtil er hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indholdet af planlægningen.

Den gældende bestemmelse i stk. 3 om, at vandindvindingsplaner skal godkendes af miljøministeren, foreslås ophævet.

Sammenholdt med ophævelsen af vandindvindingsplanens formelt bindende virkning, jfr. bemærkningerne til nr. 10, åbnes der herved mulig-

hed for en smidigere og mere handlingsrettet amtskommunal sektorplanlægning.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse om delplaner, ændringer og tillæg til vandindvindingsplaner foreslås ophævet.

Ved overgangen til et formelt ikke bindende, amtskommunalt sektorplanlægningssystem, der forudsættes at træde i kraft, når der foreligger en godkendt vandindvindingsplan, er der ikke behov for specielle bestemmelser for tilvejebringelse af delplaner, ændringer og tillæg. Ligeledes foreslås kravet om godkendelse af omhandlede planer ophævet.

Til nr. 6-7

Bestemmelsen i § 14, stk. 3, om at de kommunale vandforsyningsplaner skal godkendes, foreslås ophævet.

Godkendelsesbeføjelsen foreslås erstattet af en beføjelse for amtsrådet til at fremsætte indsigelse over for de kommunale vandforsyningsplaner, jfr. bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 8

Ved den foreslåede bestemmelse i § 14 a bringes amtsrådets beføjelser i forhold til de kommunale vandforsyningsplaner i overensstemmelse med beføjelserne i forhold til den øvrige kommunale sektorplanlægning, jfr. § 1, nr. 7 (§§ 61 f og 62 a).

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 17, 2. pkt.

Til nr. 9

Ved de foreslåede bestemmelser i § 16, stk. 1 og 3, er de gældende bestemmelser i lovens § 16, stk. 1, justeret, således at miljøministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om kortlægning og planlægning svarer til de beføjelser, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelsesloven, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 7 (§ 64, stk. 1 og 3) i lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 svarer til bestemmelsen i § 1, nr. 7 (§ 64, stk. 2).

Stk. 4 i forslaget svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 16, stk. 2.

Til nr. 10

Den foreslåede affattelse af § 17 med hensyn til offentliggørelse af den amtskommunale sektorplanlægning svarer til den offentliggørelsesbestemmelse, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelses-

loven, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 7 (§ 64 a) i lovforslaget.

Til nr. 11

Den foreslåede bestemmelse i § 72, stk. 3 og 4, om underretning samt om, at konkrete afgørelser, der strider mod amtsrådets målsætninger m.v., skal indeholde oplysninger om dette, svarer til den bestemmelse, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelsesloven, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 12

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at amtsrådets godkendelse af kommunale vandforsyningsplaner foreslås erstattet af en indsigelsesmulighed, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Til nr. 13

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelsen i den gældende lovs § 17, 2. pkt., flyttes til forslagens § 14 a, stk. 4.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås at ophæve underoverskrifterne, der ikke længere er dækkende.

Til nr. 2

Den foreslåede affattelse af § 36 er en konsekvens af, at sektorplanerne efter lovforslaget ikke længere skal være formelt bindende og ikke længere skal godkendes.

Miljøministerens beføjelser med hensyn til indflydelse på fredningsplanlægningen foreslås justeret og harmoniseret med reglerne for anden amtskommunal sektorplanlægning, jfr. de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Ministeren vil derfor kunne fastsætte forudsætninger for fredningsplanlægningen. Den amtskommunale planlægning skal være i overensstemmelse med sådanne forudsætninger, ligesom de skal lægges til grund ved administrationen af naturfredningsloven. De forudsætninger, der kan tænkes fastlagt, er f.eks. forudsætninger i forbindelse med opfyldelsen af EF-direktivet om fuglebeskyttelsesområder.

Den foreslåede affattelse af § 37 med hensyn til offentliggørelse af den amtskommunale sektorplanlægning svarer til den offentliggørelsesbestemmelse, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelsesloven, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 (§ 64 a) og de øvrige amtskommunale sektorplanlove.

Til nr. 3 og 4

Ændringen er en konsekvens af, at sektorplanerne efter forslaget ikke længere skal være formelt bindende og ikke længere skal godkendes.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 3, om at konkrete afgørelser, der strider mod amtsrådets målsætninger m.v., skal indeholde oplysninger om dette, svarer til den bestemmelse, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelsesloven, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 6-8

Den foreslåede ændring tilsigter en tydeliggørelse af kredsen af klageberettigede som følge af en henstilling fra folketingets ombudsmand.

Ifølge den gældende § 58, stk. 1, kan fredningsnævnets afgørelser efter kapitel VI-IX påklages til overfredningsnævnet af den, der har begæret fredningsnævnets afgørelse, samt visse nærmere angivne offentlige myndigheder. Bestemmelsen fik denne affattelse ved lovændringen i 1978. Af bemærkningerne til lovforslaget, folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 2643, fremgår, at bestemmelsen - bortset fra udeladelsen af de nedlagte fredningsplanudvalg - ikke indeholdt realitetsændringer i forhold til den tidligere bestemmelse. Beskyttelseslinierne i naturfredningsloven varetager ikke nabo- beskyttelseshensyn, og i overensstemmelse hermed har der ikke tidligere været klageadgang for andre end ansøgeren.

Overfredningsnævnet har som følge heraf anlagt den forståelse af udtrykket i den gældende § 58, stk. 1, »den, der har begæret fredningsnævnets afgørelse«, at det ikke omfatter f.eks. naboer, der har gjort fredningsnævnet opmærksom på et påtænkt byggeri i strid med naturfredningslovens bygge- og beskyttelseslinier.

Ombudsmanden har ikke fundet grundlag for at kritisere overfredningsnævnets opfattelse, men har henstillet til miljøministeren, om det ikke måtte være rigtigst ved en kommende revision af naturfredningsloven at tydeliggøre affattelsen af bestemmelsen i naturfredningslovens § 58, stk. 1.

Udtrykket »den, der har begæret fredningsnævnets afgørelse« foreslås derfor ændret til »ansøgeren«.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 58, stk. 2, fastslås, hvem der kan påklage fredningsnævnets afgørelser efter kapitel VIII om almenhedens færdsel og ophold på strande, i skove og på uopdyrkede arealer.

F.t.l. vedr. miljø- og planlægningslove

Da bestemmelserne om almenhedens færdsel på de pågældende arealer har en bredere interessekreds end beskyttelseslinerne, foreslås klageadgangen udvidet, således at enhver, der har været inddraget i fredningsnævnets behandling af sagen, kan påklage afgørelsen. Ejeren eller brugeren af et strandareal, en skov eller et udyrket areal vil altid være klageberettiget, idet sager om almenhedens adgang rejses som en ansøgning fra ejeren eller brugeren om begrænsninger i rettighederne efter kapitel VIII.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af, at sektorplanerne efter lovforslaget ikke længere skal være formelt bindende.

Til nr. 2 og 3

Miljøministerens beføjelser er på baggrund af godkendelsesbeføjelsens bortfald og bortfaldet af sektorplanlægningens bindende virkning justeret og harmoniseret med den øvrige amtskommunale sektorplanlægning. Miljøministerens beføjelser til at udarbejde en særlig landsdækkende forsyningsplanlægning opretholdes.

Til nr. 4

De foreslåede bestemmelser i § 5 a med hensyn til offentliggørelse af den amtskommunale sektorplanlægning svarer til den offentliggørelsesbestemmelse, der foreslås gennemført i miljøbeskyttelsesloven, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 (§ 64 a).

Til nr. 5-8

Det foreslås i overensstemmelse med forslagene på de øvrige sektorlove, at klageberettigede organisationer underrettes direkte om afgørelserne. Som en lovfæstelse af praksis efter råstofloven indføres, at organisationer med en væsentlig interesse i sagens udfald er klageberettigede – det har i praksis været Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomiteer. Det foreslås desuden, at afgørelser, der måtte være i strid med den vedtagne planlægning, begrundes.

Til nr. 9

Miljøankenævnet har hidtil ikke kunnet træffe afgørelser, der strider imod sektorplanerne for råstofindvinding og -forsyning eller imod de sammenfattende fysiske planer, region- og kommuneplanerne. Ankenævnet har dermed overvejende

beskæftiget sig med klager over vilkår for tilladelser, efterhånden som de nævnte planer blev realiseret.

Efter den nye ordning foreslås det at fastholde regionplanerne og kommuneplanerne som bindende. Det betyder, at ankenævnet, såvel som amtsråd og kommunalbestyrelser, fortsat er bundet af disse sammenfattende fysiske planer.

Mere detaljerede retningslinjer end de, der kan optages i regionplanen, kan fremgå af sektorplanlægningen, der foreslås at være retningsgivende for kommunalbestyrelser og amtsråd.

Det har været overvejet, om sektorplanlægningen i og med ophævelse af dens bindende virkning heller ikke skulle kunne danne grundlag for miljøankenævnets afgørelser. Det vil imidlertid indebære en udvidelse af miljøankenævnets kompetence i forhold til hidtil.

Da det ikke er tanken at udvide ankenævnets kompetence, foreslås det, at ankenævnet heller ikke fremover vil kunne træffe afgørelser, der strider mod den vedtagne sektorplanlægning på råstofområdet i det omfang, amtsrådet ikke selv fraviger den. Miljøministeren kan dog bestemme, at miljøankenævnet ikke skal være bundet som ovenfor beskrevet. Ankenævnet vil dermed fortsat mest beskæftige sig med klager over vilkår for råstoffilladelser.

Til § 5

Til nr. 1

Et hovedformål med den i stk. 2 foreslåede bestemmelse er at fritage regionplanmyndigheden for at udarbejde et regionplantillæg af samme indhold som »en forudsætning for regionplanlægningen« efter stk. 1, dvs. et »landsplandirektiv«. Dette gælder situationer, hvor landsplandirektivet er så konkret, at der kan disponeres efter det, f.eks. etablering af et teknisk anlæg af national interesse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der under sådanne forhold ikke skal udarbejdes regionplantillæg, inden der disponeres efter direktivet. Forslaget betyder således en væsentlig forenkling for regionplanmyndigheden, der naturligvis indrages i forhandlinger om placeringen.

Bestemmelsen giver desuden et landsplandirektiv retsvirkninger efter § 15, stk. 2, i lands- og regionplanloven og § 10, stk. 2, i hovedstadsregionplanloven, dvs. at kommunalbestyrelser, amtsråd og hovedstadsråd skal virke for direktivets virkeliggørelse. Efter de gældende bestemmelser har et landsplandirektiv retsvirkninger efter stk. 1 i samme paragraffer, dvs. at disse myndigheders plan-

lægningsvirksomhed og anlægsdispositioner ikke må stride imod direktivet. Efter bestemmelsen i kommuneplanlovens § 14, stk. 2, kan amtsrådene, henholdsvis hovedstadsrådet bestemme, at kommunalbestyrelsen skal foretage ændringer i en kommuneplan, for at planen kan bringes i overensstemmelse med en senere godkendt regionplan eller senere truffne beslutninger efter lands- og regionplanlovens § 4.

Endelig giver den foreslåede bestemmelse hovedstadsrådet adgang til på baggrund af et direktiv at benytte §§ 13 og 14 i hovedstadsregionplanloven, som under bestemte forudsætninger giver rådet mulighed for pålæg til og kompetenceoverførsel fra en kommune.

Den i stk. 3 foreslåede bestemmelse giver mulighed for at fritage for udarbejdelse af lokalplan og kommuneplantillæg. Det kan efter de gældende bestemmelser i nogle tilfælde være nødvendigt at anvende kommuneplanlovens § 29, hvorefter miljøministeren i tilslutning til et landsplandirektiv kan pålægge en kommunalbestyrelse at tilvejebringe en lokalplan med et nærmere angivet indhold eller selv at tilvejebringe en lokalplan.

I få tilfælde kan landsplandirektiver imidlertid være så konkrete, at den lokalplan, der eventuelt skal tilvejebringes, ikke ved yderligere planlægningsovervejelser kan ændre placeringen af det af direktivet omfattede anlæg eller lignende. Hvis der heller ikke er behov for en lokalplan til regulering af anlæggets omgivelser, foreslås det, at det pågældende bygge- eller anlægsarbejde kan iværksættes umiddelbart på grundlag af landsplandirektivet uden lokalplan og zonelovstilladelse m.v. I sådanne tilfælde er det tilstrækkeligt, at kommuneplanen om nødvendigt ajourføres ved først givne lejlighed.

Landsplandirektiver af denne konkrete karakter bliver typisk – selv om de er hastende – forhandlet med såvel amtsråd som kommunalbestyrelse. Offentligheden vil derfor gennem den lokale omtale af forhandlingerne være orienteret og have mulighed for at reagere på forslaget forud for ministerens beslutning om udsendelse af et direktiv.

Forslaget begrænser formelt kommunens lokalplanret og dermed også borgernes adgang til at fremsætte indsigelser og ændringsforslag til et lokalplanforslag. Men forslaget går reelt ikke videre end den gældende bestemmelse § 29 i lov om kommuneplanlægning, hvorefter ministeren med baggrund i et landsplandirektiv kan pålægge kommunalbestyrelsen at tilvejebringe en lokalplan med et nærmere angivet indhold.

Til nr. 2

Der foreligger nu godkendte regionplaner for alle amtskommuner. Der foreslås derfor en redaktionel ændring af bestemmelsen, således at det fastsættes, at der skal »foreligge« en regionplan for hver amtskommune.

Det foreslås samtidig, at det fastsættes i loven, at regionplanens tidshorizont er 12 år. Det vil sige, at tidshorizonten ved tilvejebringelsen skal være 12 år.

Til nr. 3

Den foreslåede ændrede affattelse svarer til den foreslåede affattelse af miljøbeskyttelseslovens § 61 e, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 7.

Til nr. 4

Planlægning af anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne varetages gennem amtsrådenes vandindvindingsplanlægning efter vandforsyningsloven. De dele af denne planlægning, der har konsekvenser for arealanvendelse og lokalisering, skal indgå i regionplanlægningen, jfr. miljøministerens cirkulære af 25. februar 1980 om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning. Det har imidlertid ikke hidtil direkte fremgået af lands- og regionplanlovene, at regionplanerne skal indeholde retningslinjer herfor. Beskyttelsen af vandressourcerne indgår i øvrigt også i den regionplanmæssige behandling af vandkvaliteten og af beliggenheden af virksomhed m.v., hvortil der stilles særlige beliggenhedskrav, jfr. lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 9, og hovedstadsregionplanlovens § 2, stk. 1, nr. 5 og 10.

Til nr. 5

Efter lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 10, skal regionplanen indeholde retningslinjer for »byfornyelsen i eksisterende bysamfund, herunder en rækkefølge for byfornyelsen«. Bestemmelsen blev optaget i loven ved lov nr. 301 af 9. juni 1982 i forbindelse med gennemførelsen af lov om byfornyelse og boligforbedring.

I miljøministeriets cirkulære af 19. maj 1984 er det fastlagt, hvorledes byfornyelsen foreløbig skal behandles i region- og kommuneplanlægningen. Det fremgår heraf, at der i redegørelserne til de første normaltillæg til regionplanerne skal optages en sammenfatning og vurdering af byfornyelsesproblemerne i regionen. Byfornyelsen skal endvidere behandles i kommuneplanlægningen. Den nærmere vurdering af, hvilke retningslinjer der skal være indeholdt i regionplanerne på længere sigt, afventer erfaringerne fra dette planlægningsarbejde.

På denne baggrund og efter indgående drøftelser i arealudvalget har udvalget fundet, at kravet om, at regionplanernes retningslinjer skal indeholde en rækkefølge eller tidsfølgeangivelser for byfornyelsen, kan udgå af regionplanlovene.

Den foreslåede ændring i lands- og regionplanloven er i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Med hensyn til spørgsmålet om ophævelse af bestemmelsen i lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet om retningslinjer for tidsfølgen for byfornyelsen henvises til bemærkningerne til § 6, nr. 4.

Til nr. 6

I den foreslåede affattelse af § 8 fastsættes de indholdsmæssige krav til den redegørelse, der skal ledsage en regionplan og et regionplantillæg. Kravene er de samme som i den gældende bestemmelse. Det er dog foreslået, at den redegørelse, der skal ledsage en regionplan, skal indeholde amtsrådets mere generelle vurdering af udviklingen. I denne sammenhæng vil redegørelsen således også erstatte indholdet i den to-års-redegørelse, som foreslås at bortfalde, jfr. nr. 15. Hermed vil redegørelsen tillige direkte kunne tjene som grundlag for landsplanlægningen.

Til nr. 7

Ved den foreslåede bestemmelse, der svarer til gældende praksis, fastslås det, at en regionplan skal tilvejebringes i en dialog med kommunerne og berørte statslige myndigheder samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder. Ved tilsvarende virksomheder her og i lovens § 18 forstås bl.a. større virksomheder med bevilling (f.eks. elselskaber), større selvejende selskaber og institutioner, der helt eller hovedsageligt ejes eller finansieres af det offentlige (f.eks. fælleskommunale selskaber og visse højere undervisningsinstitutioner).

Til nr. 8-11

Ophævelsen af de pågældende bestemmelser er i overensstemmelse med arealudvalgets forslag til forenkling af de procedureregler, der gjaldt for tilvejebringelsen af de første regionplaner.

Til nr. 12

De foreslåede bestemmelser om offentliggørelse og underretning til myndigheder og virksomheder svarer til de gældende regler for regionplantillæg.

Disse regler er fastsat i § 5 i bekendtgørelse nr. 148 af 15. marts 1983 om procedure for det videre regionplanarbejde. Bekendtgørelsen, der i øvrigt indeholder bestemmelser om to-års-redegørelserne,

jfr. ændringsforslag nr. 15, og regionplandokumenter, vil blive revideret, hvis lovforslaget gennemføres.

Efter reglerne i den nævnte bekendtgørelse og lovforslaget skal amtsrådet, når offentlighedsperioden er afsluttet, ved en fornyet behandling vedtage forslaget til regionplantillæg endeligt. Amtsrådet kan i forbindelse hermed foretage ændringer i forslaget ikke alene på grundlag af de modtagne indsigelser, men også som følge af egne overvejelser på baggrund af debatten m.m. Det er en forudsætning, at ændringerne ikke er så omfattende, at de vil kræve en fornyet offentlighedsperiode.

For så vidt angår forslaget om miljøministerens vurdering af, om der skal afgives en udtalelse fra de statslige myndigheder, henvises til de almindelige bemærkninger om regionplanlægningen.

Til nr. 13

Efter bestemmelsen i § 14, stk. 3, 2. pkt., skal der gives amtsrådet og kommunalbestyrelserne for de berørte kommuner lejlighed til at udtale sig, inden miljøministeren foretager ændringer i et vedtaget regionplanforslag. Det er ikke anset for hensigtsmæssigt at opretholde et obligatorisk krav om høring, da det vil forsinke planlægningsforløbet unødigt i de tilfælde, hvor høringen ikke har nogen reel betydning. I stedet bør det overlades til miljøministerens og amtsrådets skøn, om der er behov for at foretage høring i det enkelte tilfælde. Amtsrådet, der har udarbejdet forslaget, vil dog altid blive inddraget.

Til nr. 14

Forslaget har sammenhæng med forslag nr. 12, idet den tid, der medgår til den statslige godkendelse af regionplanforslaget, forventes at kunne nedsættes under hensyn til den forudgående dialog mellem statslige myndigheder og amtsrådet.

Til nr. 15

To-års-redegørelserne foreslås i overensstemmelse med arealudvalgets forslag ophævet.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 6 og til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Ved forslaget lovfæstes regionplanlægningen som en rullende proces. Planen revideres hvert 4. år, hvorved der fremkommer en ny regionplan. Mellem revisionerne kan der godkendes tillæg, som normalt vil vedrøre enkeltemner, hvis behandling ikke kan afvente den førstkommande region-

planrevision. Som eksempel kan nævnes hastende anlægsarbejder.

Ved bestemmelsen i stk. 3 tilsigtes præciseret, at ministeren skal have mulighed for at dispensere fra kravene om 16 ugers offentlighed både i enkelttilfælde, stk. 2, og ved bestemte typer af tillæg, stk. 3.

Er regionplantillægget foranlediget af et samtidigt udarbejdet kommuneplantillæg eller lokalplanforslag, har miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om, at offentlighedsperioden for regionplantillægget følger offentlighedsperioden fastsat i medfør af kommuneplanloven.

Til nr. 17

Det er ikke tanken, at miljøministerens kompetence til at udstede landsplandirektiver eller ministerens godkendelseskompetence for så vidt angår regionplaner og regionplanrevisionen bør delegeres. Der vil derimod kunne være tale om, at andre afgørelser i forbindelse med regionplanlægningen og godkendelseskompetencen for så vidt angår regionplantillæg, der tilvejebringes mellem revisionerne af regionplanen, kan henlægges til planstyrelsen.

De nærmere regler om, hvilke afgørelser der kan henlægges til planstyrelsen, vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der vil blive forhandlet med berørte statslige myndigheder og de kommunale organisationer.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at det fastsættes i loven, at regionplanens tidshorisont er 12 år, jfr. bemærkningerne til § 5, nr. 2.

Til nr. 2

Den foreslåede ændrede affattelse svarer til den foreslåede affattelse af miljøbeskyttelseslovens § 61 e, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 7.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 5, nr. 4.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse om en tidsfølge for byfornyelsen i de eksisterende bysamfund er blevet opfattet, som om regionplanretningslinjerne skulle behandle dette forhold isoleret og med en større detaljeringsgrad, end de regionale behov nødvendiggør. Efter den foreslåede ændring kan retnings-

linjerne angive den nødvendige rækkefølge for ibrugtagning af ubebygget byzone og for inddragelse af nye byzonearealer, ligesom der er mulighed for en præcisering af de regionale interesser i byfornyelsessammenhæng.

Ved ændringen fremhæves, at retningslinjerne desuden bør fastlægge rækkefølgen mellem byggeaktiviteterne i den ubebyggede byzone og omdannelsen i de bebyggede byområder. Som eksempel på behovet herfor kan nævnes, at nyt kontorbyggeri og overgang af eksisterende bygninger til kontorformål i de indre byområder vil betyde mindre kontorbyggeri på de arealer, der er udpeget hertil i omegnen.

Til nr. 5

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen svarer til forslaget i § 5, nr. 6.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 5, nr. 7.

Til nr. 7

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, foreslås affattet som § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om lands- og regionplanlægning. Den ændrede formulering medfører ikke nogen realitetsændring.

Til nr. 8

Bestemmelsen, der foreslås ophævet, svarer til den som nr. 7 foreslåede bestemmelse.

Til nr. 9

Ophævelsen af bestemmelsen er i overensstemmelse med arealudvalgets forslag til forenkling af procedurereglerne for tilvejebringelse af regionplaner.

Til nr. 10

Den foreslåede affattelse af § 6 svarer til forslaget i § 5, nr. 12.

Til nr. 11

Den foreslåede ophævelse af § 7, stk. 3, 2. pkt., svarer til forslaget i § 5, nr. 13.

Til nr. 12

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 5, nr. 14.

Til nr. 13

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen svarer til forslaget i § 5, nr. 15.

Til nr. 14.

Den foreslåede affattelse af § 9 svarer til forslaget i § 5, nr. 16.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, lyder således:

»Når en kommuneplan er tilvejebragt, kan hovedstadsrådet pålægge vedkommende kommunalbestyrelse inden for en af hovedstadsrådet fastsat frist at udfylde kommuneplanen ved tilvejebringelse af lokalplaner«. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, FT 1971/72, tillæg A, sp. 2840-41 (Til § 10) at der tænkes på den første kommuneplan, og at formålet med bestemmelsen har været at give hovedstadsrådet en kompetence, der sikrer regionplanens gennemførelse. Da formuleringen kan give anledning til misforståelser, og da kommunerne i hovedstadsområdet har kommuneplaner, bortset fra Københavns kommune, foreslås formuleringen ændret.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med § 14, stk. 2, i lov om kommuneplanlægning, hvorefter amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet, kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal foretage ændringer i en kommuneplan, for at planen kan bringes i overensstemmelse med en senere godkendt regionplan eller senere truffne beslutninger efter lands- og regionplanlovens § 4.

Til nr. 16

Den gældende bestemmelse i § 16, nr. 1), om at der skal gives hovedstadsrådet lejlighed til at udtale sig, inden boligministeren træffer beslutning om, at et område inden for hovedstadsområdet skal undergives storsanering, foreslås ophævet, da den er indholdsløs efter ophævelsen af saneringsloven.

Til nr. 17

De foreslåede bestemmelser svarer til forslagene i § 5 nr. 17.

Til nr. 18

I § 21, stk. 1, ophæves byplanlovens § 3 for så vidt angår hovedstadsområdet.

§ 21, stk. 2, omhandler tilvejebringelsen af den første regionplan.

Byplanloven er ophævet som helhed i henhold

til § 58 i kommuneplanloven, og den første regionplan er tilvejebragt. § 21 har derfor ingen betydning.

Til § 7

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser for lovens ikrafttræden. Det er væsentligt at sigte mod, at lovens bestemmelser for en sektorlov træder i kraft samtidig i hele landet, og at det sker på det tidligst mulige tidspunkt.

De foreslåede ændringer i regionplanlovene (lovforslagets §§ 5 og 6) vil blive sat i kraft hurtigst muligt efter lovforslagets vedtagelse.

Det forudsættes, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne færdiggør førstegangsplanlægningen på et sektorområde, før den foreslåede fremtidige ordning træder i kraft.

Under hensyn til det igangværende arbejde i amtskommuner og kommuner anslås det, at sektorplaner på vandindvindingsområdet vil kunne indsendes til godkendelse inden udgangen af 1986.

Størstedelen af sektorplanerne på fredningsområdet anslås nu at ville kunne indsendes til godkendelse i sommeren 1987.

Godkendelserne vil formentlig kunne foreligge inden for 3 måneder efter indsendelsen af planerne.

Indsendelse og godkendelse af råstofplanerne påregnes efter de hidtil gældende regler at kunne være afsluttet i løbet af 1987.

Det påregnes således, at loven i sin helhed vil kunne være trådt i kraft senest den 1. januar 1988.

Når loven er trådt i kraft, har de hidtidige sektorplaner samme retlige status som planlægning vedtaget efter lovforslagets bestemmelser. Det vil sige, at de godkendte planer bl.a. ikke er formelt bindende for amtsrådets konkrete afgørelser, og at planlægningen kan ændres i overensstemmelse med proceduren i §§ 1-4.

Til § 8

Da der skal foretages en gennemgang og justering af et stort antal bestemmelser, som er udstedt i medfør af de af forslaget omhandlede love, foreslås det, at miljøministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang disse bestemmelser opretholdes efter lovændringerne.